

[Morten Lange.]

eller sindssyge, der ikke har forudsætnin-
ger for at forstå indgrebets betydning. En
beskikket værge må her forelægge mødre-
hjælpsinstitutionen en dokumenteret indstil-
ling, men hvis det er muligt, må også i
disse tilfælde kvindens tilslutning opnås.

Et af lovforslagets mest fremtrædende
træk er, at det vil medføre, at kvaksalver-
hjælp til abort må kunne undgås. Lægelig
bistand til et sådant indgreb er en helt
klar nødvendighed. De fastsatte strafbe-
stemmelser for ulovlig bistand til abort må
således opretholdes, selv om den lovlige
adgang til abort udvides som foreslået.

Hensigten med dette lovforslag er ikke
at nå frem til en forøgelse af antallet af
svangerskabsafbrydelser. Tværtimod. Det er
forslagsstillernes opfattelse, at netop under
en sådan lov vil der være mulighed for at
formindske antallet. Denne mulighed vil
især være til stede, hvis der stilles flere
midler til mødrehjælpens rådighed, og hvis
samfundets indsats for børneforsorg for-
stærkes. Lovgivningsinitiativ på disse om-
råder må fremmes.

En formindskelse af antallet af svanger-
skabsafbrydelser vil dog i høj grad være
afhængig af en yderligere udbygning af
kendskabet til præventive midler. Også her
savnes endnu en betydelig indsats fra
samfundets side.

Det er ikke forslagsstillernes hensigt at
optage en debat om svangerskabsafbrydel-
sernes moralske og etiske problemer. Et
uønsket svangerskabs forebyggelse er na-
turligvis langt at foretrække for dets af-
brydelse. Men alle foreliggende kendsger-
ninger tyder på, at den nuværende krimi-
nalisering af et tusindtal af svangerskabs-
afbrydelser blot medfører, at disse sker un-
der højst uheldige omstændigheder. En
sådan situation er ikke holdbar i et rets-
samfund.

Justitsministeren har her i tinget (Folke-
tingstidende 1966-67, 2. samling, sp. 1084)
oplyst, at der forberedes en liberalisering
af det her omhandlede retsområde, men at
fornødne oplysninger endnu ikke foreligger.
Forslagsstillerne har ikke ment, at initiativet
kan vente. De saglige problemer i forbin-
delse med loven synes at være vel oplyste
efter tidligere bearbejdelser. De retsløse

tilstande, der frembyder lidelse, ydmygelse
og helbredsfare for tusinder af kvinder,
må bringes til ophør.

Med disse bemærkninger skal jeg anbe-
fale lovforslaget til folketingets velvillige
behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

*Anden behandling af forslag til lov om
ændring af lov om udførsel af fisk og fiskevarer.*

(Første behandling af lovforslaget (nr. 74)
findes i tidenden sp. 1418).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om
dets overgang til tredje behandling sattes til
forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

*Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje
behandling
vedtoges uden afstemning.*

Den næste sag på dagsordenen var:

*Anden behandling af forslag til lov om for-
nyelse af to statspræmieobligationslån.*

(Første behandling af lovforslaget (nr. 73)
findes i tidenden sp. 1051, udvalgets be-
tænkning i tillæg B. sp. 45).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet
om dets overgang til tredje behandling sattes
til forhandling under ét.

Niels Westerby: I henhold til det fore-
liggende lovforslag er det tanken, at præmie-
obligationsloven kun skal forlænges for 5 år.
Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede
finansminister, om det ikke var en god tanke
ved tredje behandling at stille et ændrings-
forslag om en 10-årig forlængelse. Vi ved
godt, at denne lovgivning vil blive forlænget
og forlænget og atter forlænget — det har vi
oplevet flere gange i forbindelse med den

[Niels Westerby.]

form for lån — og det vil derfor være en forenkling at gå over til en 10-årig forlængelse i stedet for en 5 års forlængelse.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg har ikke nogen planer om at stille noget ændringsforslag på dette område. Jeg synes, vi skal forlænge lånet i 5 år — altså for samme periode som hidtil gældende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-10 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om Danmarks deltagelse i det europæiske astronomiske forskningssamarbejde vedrørende den sydlige stjernehimmel.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 68) findes i tidenden sp. 1222, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 53).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (From): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående folketingets ombudsmands beretning for året 1965.

(Udvalgets betænkning med tilhørende forslag til folketingsbeslutning (nr. V) findes i tillæg B. sp. 47).

Sagen sattes til forhandling.

Ib Thyregod: Vi har i ombudsmandsudvalget i årets løb behandlet en række sager af almen interesse. Der oversendes jo til udvalget fra ombudsmanden en række sager, som har særlig betydning. Det er altid interessant, når man læser ombudsmandens beretning, at se de sager, som har givet anledning til kritik, samt henstillinger og sager af almen interesse — de findes anført i et særligt afsnit i ombudsmandens beretning — og det er sket, når vi har behandlet disse sager i ombudsmandsudvalget, at de har givet anledning til et initiativ fra udvalget eller fra ministre.

Som et eksempel fra det sidste år kan jeg nævne, at en sag vedrørende lukkeloven, der findes anført i ombudsmandens beretning side 141, har givet anledning til et lovforslag fra handelsministeren, som blev vedtaget her i folketinget.

Der er en enkelt sag, jeg gerne vil nævne ved denne lejlighed, og som jeg også håber giver anledning til et lovgivningsinitiativ. Det er den sag, der findes i ombudsmandsbetænkningen side 150, vedrørende den af en række overlæger vedtagne erklæring om dr. med. Mogens Milfeldt.

Jeg skal ikke her vende tilbage til Milfeldtsagen, men blot minde om, at denne sag vedrører dette, at en række overlæger, som havde vedtaget en erklæring med hensyn til dr. Milfeldt, da ombudsmanden ville tage spørgsmålet op, henviste til den bestemmelse i ombudsmandsloven, hvorefter en sag skal standses, såfremt man kræver anlagt tjenestemandssag. Det medførte, at ombudsmanden, som det fremgår af beretningen, standsede sagen.

I den anledning havde vi et samråd med ombudsmanden vedrørende dette spørgsmål, og ombudsmanden sagde i en rede-gørelse til ombudsmandsudvalget følgende, som jeg gerne vil have lov til at citere: